

אהובתו של חדד

התקשרה אחר־כך ואמרה לו שזה ממנה.

זה היה ב־1978. היינו אז נשואים חדשים, ובאנו לגור בתל־אביב. בשי־בילי זו היתה תקופה קשה, כי חברתי לגור במקום זה, בלי חברים וחברות. בשפה העברית אני עד היום לא כלי־כך שולטת, ואני זקוקה לתרגומן של חברות כדי להבין מה כתוב בעיתונות העברית.

„אין לה די יהודים“

כאשר מזל התחילה את הרומן עם מישל, היא עשתה הכל כדי לקשור אותו אליה. היא גם רצתה להתקרב אליו, כדי לדעת בדיוק כל מה שהולך אצלנו בבית. לשם־כך היא המציאה סיפור שהיא

מאוד שהיא שיחקה כאילו היא החברה שלי. וכל הזמן רדפה אחרי בעלי. מישל סיפר לי שהוא מכיר אותה כבר הרבה־מאוד שנים. הם הכירו זה את זה כאשר מישל היה שוטר זוט־ר במישרת אורי־הודה, לפני 16 שנה. מזל היתה אז אחות כח־רמיון, והם הכירו במיסגרת תפקידו של מישל. הוא הכיר את כל עובדי ח־רמיון, וגם את מזל. אז עוד לא היו ביניהם יחסים אינטימיים.

היחסים התחילו כאשר מישל סיים קורס־קצינים ועבר לעבוד במישרתו רמת־גן. יום אחד הוא נפצע בראשו, במיסגרת העבודה, ונשלח לבית־החולים, שם הם נפגשו מחדש. היא טיפלה בו ותפרה לו את הראש, ומאז היה להם רומאן.

כאשר מישל יצא מבית־החולים חיכה לו זר־פרחים בעילום שם. מזל

מאהבת מזל

אני כבר לא יודעת מה לעשותי.

ששכרו את הנאשמות והביאו לגילוי העובדות שהובאו בתיק.

„הייתי בדיכאון“

לנדיה היה קשה להחליט להתר־איון בהעולם הזה ולספר על הרומאן של בעלה עם מזל רהאן.

נדיה היא בת למישפחה מכובדת ומסורתית. היא ילידת לבנון, ולמדה מישפטים לפני שנישאה למישל ב־1978.

ואלה דבריה:

„אני לא יודעת — מה מוריס סבלנו מספיק? היו לנו שנתיים של גיהנום, ומישל כבר נשפט ונענש, חשבת־י שבוהם יסתפקו. אבל פיתאום התפרסמה הכתבה בעיתון חדשות, והתברר לנו שהם התחילו הכל מחדש“ כך אמרה לי נדיה חדר, כשעיניה הגדולות לחות.

„למישל אסור להתראיין, מכיוון שהוא קצינ־מישטרה. יש לו הרבה מה לומר על הפרשה, אבל אסור לו. אצלנו במישפחה ובכפר שלו הוא ממש יכור, וסיפור־הצלחה כביר. הוא גאות הרחוב

נדיה חדד, אשתו של קצינ־המישטרה המפורסם מישל חדד, מספרת על הרומאן של בעלה, שאדם לו ולמישפחתו כלי־כך הרבה צרות

יש לנו שתי ילדות קטנות, והן לא צריכות לסכול בגלל רברים כאלה. אני הכרתי את מזל די טוב. היא היתה נכנסת אלינו הביתה כאילו היא ירדית־המישפחה. בעיקר היתה מגיעה בשעות־הצהריים, כאשר מישל היה בא לאכול בבית. מדי פעם היתה שוכחת אצלנו מצית או מישקפיים, כדי שתוכל לחזור שוב.

נכון שלא חשדתי בה כלל, אבל משהו בהתנהגות שלה לא נראה לי ישר. היום אני מאוד מצטערת שלא גירשתי אותה מהבית שלנו. כואב לי

זה מאוד פגע בי, כאשר התגלה לי כי מישל התחיל את הרומאן שלו עם מזל בדיוק בתקופה שהתחתנו. אבל אז, כמו־כן, לא ידעתי כלום.

מישל הוא בעל טוב ואב מצויין, אבל הוא תמיד עבד הרבה והקדיש שעות למישטרה. לא חשדתי כלל ש־הוא בוגד בי, עד שמוריס, בעלה של מזל, התקשר איתנו בטלפון באוגוסט 1984 וסיפר שגילה כי אשתו בגדה בו עם מישל.

אני מבינה את מוריס, כי גם אני נמצאת במצבו. שנינו היינו הצדדים

הערכי. ופיתאום כל הצרות האלה נופלות עליו אחת אחרי השניה, הכל בגלל רומאן טיפשי אחר־י.

מישל חדד (36) הוא יליד הכפר מורע שליך נהריה. הוא ערבי נוצרי. בשנים האחרונות התפרסם בעיקר כמי שפיענח שתי תעלומות־רצח, שהסעירו את המדינה. הוא האיש שהקר את יו־ר־הדין שימעון חרמון ואסף ראיות שהביאו להרשעתו ברצח האחות כרמלה בלס, והוא עומד גם במרכז המישפט נגד חוזה יערי ואביבה גרנות. קיסמו האישי ותחכומו הם

מישל ונדיה בחתונתם. „הייתי המומה...“